

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 31 stycznia 2014 r.

Poz. 415

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.22.2014 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 29 stycznia 2014 r.

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn.zm.), **stwierdzam nieważność § 16 ust. 1 pkt 8 lit. a uchwały Nr XXVIII/235/2013 Rady Miejskiej w Szczytnie z dnia 18 grudnia 2013 r.** w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Miasto Szczytno – Osiedle Kochanowskiego II".

Uzasadnienie:

Rada Miejska w Szczytnie, powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust.1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r., poz. 647 z późn.zm), podjęła w dniu 18 grudnia 2013r. uchwałę, o której mowa na wstępie.

W § 16 ust.1 pkt 8 lit. a) uchwały zawarto zapis, iż " w zakresie obsługi telekomunikacyjnej, w granicach terenu objętego opracowaniem planu, dopuszcza się lokalizację obiektów budowlanych związanych z łącznością."

W ocenie organu nadzoru zapis powyższy jest sprzeczny z obowiązującym prawem.

Zgodnie z treścią art. 15 ust.2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu. Podkreślić należy, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem szczególnym, gdyż zawiera normy planowe tj. normy określające zamierzone do osiągnięcia cele. Pod pojęciem "przeznaczenia terenu" należy zatem rozumieć określenie na przyszłość celu, któremu dany teren ma służyć. Plan w zakresie zakwestionowanego zapisu § 16 ust.1 pkt 8 lit.a) nie wypełnia podstawowych wymogów ustawowych co do jednoznacznego przeznaczenia danego terenu. Według ustaleń w nim zawartych, na całym obszarze objętym planem, dopuszczono lokalizację bliżej nieokreślonych obiektów budowlanych związanych z łącznością. Ustalenia te są nieczytelne i mogą doprowadzić do konfliktów w zagospodarowaniu danego terenu. Mając na uwadze funkcję regulacyjną miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jego charakter jako prawa powszechnie obowiązującego, skutkujący m.in. tym, że plan miejscowy może stanowić podstawę rozstrzygnięć w sprawach indywidualnych, uzasadnione jest twierdzenie, że o sprzeczności przedmiotowego zapisu z treścią art. 15 ust.2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przesądza już sam sposób zakodowania norm w uchwale, uniemożliwiający jednoznaczne określenie przeznaczenia terenów oraz sposobu zagospodarowania danego terenu. Podkreślić należy, że przepisy zawarte w aktach prawa miejscowego, które wspólnie z regulacjami ustawowymi stanowią podstawę do dekodowania norm prawnych, podlegających konkretyzacji w ramach procesów stosowania prawa, a tym samym w konsekwencji do ingerencji w sferę prawną osób będących adresatami działań administracji, powinny być redagowane w sposób czytelny i niebudzący wątpliwości interpretacyjnych (vide: wyrok WSA w Krakowie z dnia 16 czerwca 2008r. sygn. II SA/Kr 407/08).

Ponadto ustalenia zawarte w §16 ust.1 pkt 8 lit. a) uchwały kolidują z regulacją zawartą w art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Z 2010 r Nr 106, poz. 675 z późn.zm), według której "jeżeli lokalizacja inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej nie jest umieszczona w planie miejscowym, dopuszcza się jej lokalizowanie,

jeżeli nie jest to sprzeczne z określonym w planie przeznaczeniem terenu ani nie narusza ustanowionych w planie zakazów lub ograniczeń. Przeznaczenie terenu na cele zabudowy wielorodzinnej, rolnicze, leśne, usługowe lub produkcyjne nie jest sprzeczne z lokalizacją inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, a przeznaczenie terenu na cele zabudowy jednorodzinnej nie jest sprzeczne z lokalizacją infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu."

Mając powyższe na uwadze należało rozstrzygnąć jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Marian Podziewski